

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDELNÍČEK

LISTOPAD 2017

Šípková slavnost 29. 10. 2017

SLŮVKO FARÁŘE

UŽ NIKDY! aneb Odpočíte v pokoji...

Kamarád je takový normální muž. Alespoň jsem ho tak vždycky vnímal. Snažil se poctivě pracovat, a to i přesto, že byl dvakrát propuštěn z (prvního a druhého) zaměstnání a v tom třetím už je zase několik let a nestěžuje si.

Stará se o svou rodinu, stará se o dům, kde s rodinou bydlí. V létě si zajde na pivo s chlapama, občas vyhledá nějakou tu kulturu, děti má pokřtěné a prostě všechno je bych řekl ve standartním stavu a tempu. Občas si už postěžuje na zdravotní problémy (to víte, padesátka je padesátka ☺) a většinou si neodpustí nějaké štiplavé poznámky na církev a kněze a věřící atd. Přitom se snaží, aby za zemřelé rodiče byla odsloužena mše svatá... A byli jsme spolu na jednom církevním pohřbu, kde dostal prostor i civilní řečník, přesněji řečeno řečnice. Měla solidní a zvučný hlas, uměla s ním zacházet... „Je konec, bolest je jako balvan, už NIKDY nezasvitne slunce v životě zemřelého, už NIKDY nezazní jeho slovo a už NIKDY se nebude radovat z vnoučat, už NIKDY nepohladí nikoho po vlasech... NIKDY!!!“ To je pouze částečný výčet myšlenkových okruhů, které stihla tato osoba v prostoru chrámu říct. Kdyby tato slova zazněla v obřadní síni, budiž. Ale v kostele? Copak kostel není místo, kde se připravujeme (více nebo méně úspěšně) na VĚČNOST? Aby tam na věčnosti platilo STÁLE, VŽDYCKY? Aby tam byla radost místo bolesti, věčné světlo místo temnoty, slovo chvály Bohu místo mlčení, radost z toho, že vnoučata jsou před Boží tváří se mnou... Aby spočinutí v náruči Boží bylo skutečností nekonečně větší, než i to milé pohlazení po vlasech někoho, koho máš rád?

Po pohřbu se mě kamarád s mírně škodolibým úsměvem ptal, jak to na mě působilo, že já jsem mluvil o věčném světle a pokoji, o vzkříšení, o milosrdenství a řečnice o konci, o temnotě a že už NIKDY NIC! Na závěr mi říká: „Já být tebou, tak se dopředu raději domluví, abyste si neprotiřekli.“

Inu, bez víry nezbyvá, než NIKDY NIC. Poděkujme tedy Bohu, že nám tento dar víry dává a chraňme si ji.

PKF

Duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem v Bohuslavicích

Mé Neposkvrněné Srdce vítězí

V sobotu 7. října jsem se s mnohými farníky zúčastnila duchovní obnovy s Vojtěchem Kodetem v kostele v Bohuslavicích. Tato obnova byla věnována Neposkvrněnému Srdci P. Marie a výročí fatimského zjevení, kdy P. Marie varovala před rozšířením zla a válkou.

Jeho prostředek duchovního boje nám nabízí vroucné pokání a úkon zasvěcení Neposkvrněnému Srdci P. Marie. Zdůraznil, jak je důležité se denně modlit modlitbu růžence. Vůbec nevadí, když si desátky rozdělíme během celého dne. Dětem stačí pomodlit se alespoň jeden desátek, ale nejlépe v rodinném kruhu, společně. Otec nás vyzval, abychom dodržovali první pátky v měsíci a následně 5 sobot včetně sv. zpovědi a sv. přijímání, ale nejlépe každou sobotu po prvním pátku. Jestli tedy je Marie Kristu připodobněna, nejvíce vyplývá z toho, že čím více bude duše Panny Marie zasvěcená, tím více bude zasvěcena Kristu. To je ten úkon Mariánské úcty, které se musíme naučit.

Při dodržování prvních pátků a sobot můžeme zasvětit P. Marii také jiné lidi. Musíme rozlišovat, kdy se zasvěcení uskuteční bez vůle druhého a jeho účasti na něm, (např. Křest), a zasvěcením formou zásvětné modlitby.

To druhé je vyjádřením naší lásky k druhým a Boží touhy, neboť Bůh chce, abychom byli všichni spasení. Takto můžeme zasvětit všechny blízké (rodiče a prarodiče své děti).

Je to vlastně vyjádření naší touhy, aby byli odstraněny všechny překážky a Bůh mohl našim blízkým žehnat, aby mohl v jejich životě svobodně působiti. Nemělo by nám být divné, že pak na duchovní rovině vyprošuje druhým milost Boží a pomoc Panny Marie. Proto si važme Mariánské úcty i smyslu modliteb, které nám pomáhají žít duchovnějším životem a plnit své křestní sliby.

K této příležitosti vydal Otec Vojtěch Novénu k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie (devítidenní). Lze ji zakoupit v prodejnách Karmelitánského nakladatelství, nebo objednat na dobírku. Je to malá nenápadná pomůcka do každé křesťanské rodiny a jistě by byla vhodným vánočním dárkem.

Kdo zná Otce Vojtěcha ten ví, že není možné v mém článku zaznamenat všechny jeho myšlenky, ale mohu Vám říci, že jsem v tento den našla velké duchovní naplnění. Úkon zasvěcení sebe a našich rodin, které se mi a všem v závěru obnovy dostalo, je také úkonem poslušnosti pro mě a všechny, kteří věří, že fatimským zjevením se zde stál přímý Boží zásah do naší doby. Pokud nepochybujeme o tomto poselství, je třeba, abychom v poslušnosti dodržovali to, k čemu jsme byli vyzváni. Mariino Neposkvrněné Srdce nám tak vždy bude útočištěm a cestou, která vede k Bohu.

Přeji Vám hodně radostných chvil s růžencem v ruce. Věra Janošová

Zásvětná modlitba k Panně Marii

Matko mého Spasitele a Matko míru, tobě dnes s láskou odevzdávám svůj život. Jako tě Ježíš umírající na kříži předal i mně, tak nyní i já předávám sebe tobě. Vezmi mne na svůj mateřský klín! Chci milovat Ježíše, jak jsi ho milovala ty, Matko. Chci se naučit naslouchat Otcovu slovu a konat jeho vůli.

Maria, s tebou se chci učit, jak milovat všechny lidi jako bratry a sestry, protože oni všichni jsou tvoji. Odevzdávám se ti, aby má modlitba byla modlitbou srdce, ve které naleznu pokoj a lásku a sílu smíření. Tobě, Matko Boží, odevzdávám svou minulost, přítomnost a budoucnost, všechny své schopnosti a dary. Přeji si vyrůstat s tebou, jako vyrůstal Ježíš. Ať ve mně od této chvíle vše s tebou oslavuje mého Pána! Kéž od nynějška má duše radostí zpívá jeho lásce a milosrdenství! Zasvěcuji ti, Matko, také svou rodinu, všechny své přátele, všechny ty, s kterými žiji a pracuji.

*Maria, chci být s Tebou nositelem Ducha svatého. Dej ať je mé srdce poslušné jeho vnuknutí, jako bylo tvé!
Matko míru, dej, ať jsou má slova neodvolatelná. Ať na tvou přímluvu mne už nikdy nesvede hřích. Amen.*

Duchovní obnova – zisk, nebo ztráta času?

Duchovní obnova – čas zastavení, ztišení, čas modlitby a smíření s Bohem. Čas strávený ve společenství lidí známých i neznámých, kteří touží jít životem společně s Bohem. Možnost získání nových poznatků v oblasti víry, důležitých pro život křesťana.

Říká se, že není nad vlastní zkušenost. Já jsem udělala hned dvě. První proběhla v sobotu 7. října na svátek Panny Marie růžencové v sousední farnosti Bohuslavice, kde se konala u příležitosti 270 let od posvěcení tamního kostela duchovní obnova, vedená karmelitánem, P. Vojtěchem Kodetem.

Vše začalo mší svatou. Po ní následovaly s odstupem dvě přednášky zaměřené na Pannu Marii, modlitbu růžence v souvislosti s Fatimským poselstvím, které dala světu v roce 1917 a které je aktuální i dnes. Dále pak proběhla adorace, možnost svátostí smíření a na závěr obřad zasvěcení obce Bohuslavice Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Moje druhá zkušenost s duchovní obnovou byla 21. října v Opavě u Minoritů, kde se konala duchovní obnova pro ženy pod vedením P. Lukáše Englmana. Ten hovořil na téma „Strach nemá v lásce místo“. Jak předávat víru v rodině.

Když se ohlédnu zpět, hodnotím obě setkání nikoliv jako ztrátu času, ale zisk pro můj život. Pokud budete mít příležitost, udělejte takovou zkušenost i Vy.

(Foto: čerpáno z web. stránek farnosti Bohuslavice)

A. H.

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ – PROSINEC

PÁTEK 1.12.2017 v 19.00 na faře. Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby.

PKF

LORETY

Nejen v měsíci květenu a říjnu, které patří tradičně k uctívání Panny Marie, ale po celý rok se k Matce Boží utíkáme různými modlitbami, pobožnostmi, růžencem a litaniami. Jednou z nejznámějších je litanie Loretánská, která se modlívala a zpívala v italské Loretě, slavném mariánském poutním místě. V Loretě se zpívaly každý den v týdnu jiné. Podle toho místa dostaly i své jméno.

Řecké slovo „litanie“ znamená prosbu. V liturgii se tak začalo říkat modlitbám, v nichž probíhá stálý dialog mezi tím, kdo předříkává nebo předzpívává, a lidem, který odpovídá. O rozšíření Loretánských litaní, jež jsou písemně doložené již z první poloviny 16. století, se zasloužili nejprve papežové (ti je doporučovali), dále poutníci do Loreta (ti je opisovali a pak doma propagovali jako lidovou zbožnost k Panně Marii), ale hlavně jezuité prostřednictvím svých misí a škol.

V roce 2016 jsme se v několika vydáních Nedělníčku věnovali církevním památkám, a to především zajímavým mariánským poutním místům. Dnes si připomeňme výjimečné kaple – lorety, kterých se několik nachází i v naší vlasti.

Jedním z charakteristických projevů barokní zbožnosti v celé střední a jižní Evropě bylo budování loretánských kaplí. U nás jsou v pobělohorské době spojené také s šířením mariánského kultu. Tyto kaple ukazují, jak silná byla tehdy touha navštěvovat posvátná místa. Loretánský kult je založen na souboru legend, které postupně vytvořily obraz zázraků spojených s touto stavbou. Veliký zájem o památky související s životem a působením Ježíše Krista se projevoval už od dob římského císaře Konstantina, za jehož vlády bylo křesťanství zrovnoprávněno s jinými náboženstvími v říši. Podle staré tradice již Konstantinova matka Helena nalezla v Jeruzalémě Kristův kříž a postavila pro jeho uctívání chrám. Posléze se objevily i další památky připomínající jak samotného Ježíše, tak další novozákonní postavy, především Pannu Marii a Ježíšovy učedníky. Za relikviemi se putovalo do Svaté země. Po ovládnutí celé oblasti muslimy se svatá místa stala nedostupná. Lorety jsou ukázkou, jak se s touto situací vyrovnávala křesťanská Evropa.

V Nazaretu byl uctíván domek, v němž žila Svatá rodina a v němž anděl zvěstoval početí Božího Syna. Podle legendy ho v době, kdy Svatou zemi začali obsazovat Turci, zázračně přenesli andělé nejprve do Dalmácie (Jugoslávie) a pak do Itálie. Tam ho zanechali v *lauretu*, což byl hustý

vavřínový háj. Odtud byl domek přemístěn na nedalekou horu a kvůli nesvárům na zdejší území ještě jednou přenesen na místo, kde stojí dodnes. Mělo se tak stát 7. září 1295. Okolo domku vzniklo město, dnešní Loreto, které se postupně stávalo významným poutním místem.

Se vzrůstajícím mariánským kultem se od 17. století začala šířit úcta k Loretánské Panně Marii. Díky touze navštívit místo spojené s přítomností Svaté rodiny vzniklo mnoho staveb, které jsou kopiemi té z italského Loreta. Jednou z nejkrásnějších a nejbohatších je Loreta na pražských Hradčanech. Byla založena v roce 1626, ale až do 19. století byla neustále přestavována a doplňována. Uprostřed rozsáhlého komplexu patrových ambítů, které v rozích a uprostřed doplňují kaple, stojí Svatá chýše, jež je téměř přesnou kopií Svaté chýše z italského Loreta. Krásnou stavbu zdobí sochy proroků a reliéfy s biblickými výjevy vztahujícími se k Panně Marii. Interiér samotné svatyně je však pozoruhodně prostý a až nápadně strohý. Neomítané cihly naznačují chudobu, v níž žila Svatá rodina. Nic tu neodvádí pozornost návštěvníka od sochy černé Madony na oltáři. Umístění Madony s tmavou barvou pleti právě na tomto místě není náhodné. Jedna z legend, která má objasnit tmavou pleť, vypráví příběh starozákonního proroka Jeremiáše. Po zkáze Jeruzaléma odchází Jeremiáš do Egypta a seznamuje tamní obyvatele s tím, že v budoucnu k nim na útěku zavítá Svatá rodina. Aby proroctví nebylo zapomenuto, vytvoří pro Egyptany sošku Panny Marie s Ježíškem a zobrazí ji jako černošku. Tuto zvláštnost zdůrazňují i jiné texty, třeba biblická Píseň písní, kde jsou slova pozdějšími vykladateli vztahována k Panně Marii: „Černá jsem a přece půvabná,…”

Jaké úcty požívala pražská Loreta, dokládá rovněž její poklad, jež zmiňují záznamy od samého počátku výstavby. Jde o různé votivní (*děkovné*) dary, z nichž nejvíce vyniká zlatá monstrance s diamanty, známá jako Pražské slunce, kterou věnovala hraběnka z Kolowrat. V oné době bývalo častým zvykem, že šlechtičny věnovaly své svatební šaty z drahých látek na pořízení liturgických ornátů. Šaty hraběnky z Kolowrat zdobilo více než 6000 diamantů, které byly použity k výzdobě velkolepé sluncové monstrance. Toto zlatnické dílo je ale neobyčejné nejen svou drahocenností, ale i uměleckým provedením a symbolikou. Na monstranci je znázorněna Panna Maria jako Immaculata, Neposkvrněná-apokalyptická žena s dvanácti hvězdami kolem hlavy a měsícem pod nohama.

Pražská Loreta je u nás nejznámější, avšak zdaleka není jediná. V průběhu 17. a 18. století vzniklo na našem území několik desítek loret. Známy je např. areál Lorety v Rumburku v severních Čechách. Stavba

zachovává obvyklé architektonické rozvržení, tedy Svatou chýši uprostřed volného prostoru mezi ambity. Zdejší ambity jsou však navíc doplněny o tzv. Svaté schody vedoucí do kaple Kalvárie. Jedná se o kopii schodů, které se nachází v Římě u Lateránské baziliky. Schody, po nichž stoupal Ježíš na soud k Pilátovi, byly podle tradice přeneseny z Jeruzaléma. V souladu s římskou tradicí jsou ve schodech uloženy ostatky svatých, a tak po nich lze vystupovat pouze po kolenou. Pro sestup slouží dvě boční schodiště. Dva ze schodů jsou označeny zvláště, neboť na ně přímo skanula krev zbičovaného Krista. Podobné schody měla původně mít i pražská Loreta, ale pro nedostatek financí od tohoto záměru bylo upuštěno. Rumburská Loreta prošla nákladnou rekonstrukcí. Její zdařilé provedení jistě stojí za pozornost a návštěvu.

av

Loreta na Hradčanech

Loreta v Rumburku

Santa Maria di Loreto-Řím

**Bazilika Santa Casa –Loreto- Itálie
Uvnitř baziliky domek Panny Marie
z Jeruzaléma**

Diecézní pouť ke hrobu svaté Hedviky

Poutníci si u svaté Hedviky vyprošovali požehnání pro sebe i celou diecézi

Na dvě desítky kněží a přibližně tři sta věřících z ostravsko-opavské diecéze se v sobotu 28. října vydalo na pouť do polské Trzebnice, kde se od 13. století uchovávají ostatky sv. Hedviky. Přimo do města, kde je patronka naší diecéze pohřbena, zamířili i navzdory nevlídnému počasí poutníci v čele s pomocným biskupem Mons. Martinem Davidem.

V bazilice zasvěcené apoštolu Bartoloměji se všichni nejdříve spojili při mši svaté. Hlavní celebrant hned v úvodu poznamenal, že diecézní pouť se koná v roce 750. výročí kanonizace sv. Hedviky, matky a patronky slezského lidu. „Svatá Hedvika, patronka naší diecéze je nám do dnešní doby přes celá staletí zářivou inspirací a příkladem, především svým životem v Boží přítomnosti“, uvedl biskup Martin ve své homilii.

Nejznámějšími atributy, se kterými je sv. Hedvika zobrazována, jsou socha či obraz Panny Marie a kostel“, pokračoval biskup Martin. „Kdo jiný více zakusil Boží přítomnost v životě, než Panna Maria. Chrám to je místo Božího přebývání – jeho přítomnosti mezi námi. Svatá Hedvika tuto Boží přítomnost prožívala nejen ve chvílích modlitby a četby Písma, v účasti na mši svaté, ale také v prokazování milosrdenství potřebným. Církev a společnost i dnes potřebuje lidi, kteří v Boží přítomnosti žijí a svědčí o ní jako svatá Hedvika.

(Hrob svaté Hedviky)

V odpoledních hodinách věřící vyslechli vyprávění jedné ze sester boromejek, které mají v sousedství baziliky svůj generální dům, o historii poutního místa. Biskup Martin pak vedl pobožnost k diecézní patronce, přičemž relikviář s jejími ostatky, které jsou zde uchovávány, byl mimořádně vystaven k úctě poutníkům z Ostravsko-opavské diecéze. Program pouti zakončil eucharistický výstav a svátostné požehnání.

(Biskup Martin odnáší po adoraci relikviář s ostatky svaté Hedviky)

Světci - více, či méně známí

Sv. Klement I.

papež, mučedník

23. listopadu nezávazná památka

Patron: Sevilly, Krymu, kameníků, kloboučníků, vzýván při onemocnění dětí a proti vodním pohromám

Atributy: kotva, moře, papež, pramen

O životě sv. Klementa před zvolením na Petrův stolec jako jeho třetího nástupce, nemáme spolehlivých zpráv. Origenes ho ztotožňoval s Klementem, o němž se Pavel zmiňuje, že se společně s ním namáhal při šíření evangelia a patří k těm, jejichž jména jsou v knize života (Flp 4,3). Někteří životopisci z Pavlovy poznámky vyvozovaly, že pocházel z Filip v Macedonii, kde se s Pavlem seznámil ještě jako pohan a s ním přišel do Říma. O totožnosti s tímto hlasatelem evangelia se zmínil i dějepisec Eusébius a sv. Jeroným. Rovněž liturgické texty o svátku sv. Klementa obsahují Pavlova slova.

Další badatelé při posuzování listu, který Klement napsal rozhádaným křesťanům v Korintě, obdivujíce Klementovu znalost starozákonních textů, nabyli přesvědčení, že byl židovského původu. Jiní životopisci uvádějí tvrzení, že se narodil v Římě jako pohan. K víře byl přiveden sv. Barnabášem. Hagiografická díla by však měla rozlišovat ověřené skutečnosti od hypotéz.

Po Petrově smrti Klement údajně patřil mezi pomocníky ve správě církve a kandidáty, o nichž se jednalo na apoštolský stolec. Věřící více znali Lina a Kléta a Klement jim prý nechtěl konkurovat. V čele církve se nakonec vystřídali všichni tři. Kletus nastoupil po Linově smrti r. 79 a Klement v roce 90.

Vynikal vlastnostmi dobrého pastýře. V Korintě, přes dobrou pověst církevní obce, objevovala se mezi křesťany žárlivost a nekázeň. To bylo pro 3. Petrova nástupce důvodem, aby jim napsal o křesťanských ctnostech, vyzval je k osvědčování víry skutky a žádal, aby si nezakládali na své spravedlnosti. Napomínal šetrně, něžně a prosebně, avšak uvedl i hrozby, aby přiměl k nápravě. Jako velmi potřebnou ctnost vyzdvihl pokoru a Kristův vzor, který je stále zapotřebí mít před očima. Zdůraznil hierarchický řád, který byl církvi ustanoven od Krista. Neopomenul upozornit na vědomí odpovědnosti, z níž plynou požadavky, ani na potřebu modlitby za provinilé a bloudící.

Jako římský biskup rozesílal hlasatele evangelia do dalších evropských zemí a sám svým slovem a příkladem obracel mnoho pohanů.

Pokřtil asi 400 vysoce postavených Římanů, patřících k císařskému dvoru. Císař Trajan jej pak poslal do vyhnanství na Krym. Klement ani zde nepřestal být horlivým pastýřem a vedle toho, že v Chersoneso těšil ostatní křesťany odsouzené k práci v mramorových dolech, konal divy a obracel místní obyvatele. Vlivem jeho působení ve vyhnanství, došlo údajně ke stavbě 75 kostelů.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1880

Se souhlasem arcibiskupa vedl r. 861 vykopávky v místě bývalého kostela a u kotvy objevil Klementovy ostatky, které s Metodějem v r. 868 dopravil do Říma.

Je na místě si připomenout, že díky našim věrozvěstům se sv. Klement stal prvním světcem, který byl v Čechách uctíván jako patron.

Od nejstarších dob je část jeho ostatku (čelisti) uchovávána ve svatovítském chrámu v Praze a v r. 1368 k nim Karel IV. přidal z Říma dovezenou část řetězu, kterým byl světec údajně připoután ke kotvě.

V Římě byla k jeho cti postavena bazilika na Monte Celio, v níž jsou i ostatky sv. Cyrila. Jméno sv. Klementa je zařazeno do 1. kánonu mše svaté, aby se nám i pro jeho zásluhu dostávalo Boží pomoci.

Legenda hovoří o tom, že utrpení v lomech zvyšovala palčivá žízeň a voda byla daleko. Klement se proto obrátil o pomoc k Bohu. Poté na pahorku uviděl beránka, upozorňujícího nohou na určité místo, kde pak Klement otevřel pramen vody, přestože to bylo na skále. Císař dostal některé zprávy, z nichž viděl, že Klementovo působení a vliv jsou nezadržitelné a nařídil jeho popravu, která byla vykonána utopením po připoutání ke kotvě.

Křesťané ho našli i s kotvou uložili do hrobu. Po čase křesťané Taurického Chersonesu podlehlí nájezdům pohanů a Klementův hrob upadl v zapomenutí. Objeven byl až slovanským apoštolem Cyrilem, pozdějším spolupatronem Evropy, při jeho cestě k Chazarům.

SPONZOŘI – ŠÍPKOVÁ SLAVNOST 2017

**BPJ MOSTY A INŽENÝRSKÉ
STAVBY s.r.o.
PAVERA FASÁDY OMÍTKY
s.r.o.
TOPSTEIN s.r.o.
AUTOTIP Halfar s.r.o.
Jaroslava Klemensová -
MASOMA
KARO inženýrské sítě s.r.o.
Ing. Richard Spruch
Stoklasa textilní galanterie
s.r.o.
Lékárna U Kaple
Lékárna U mistra Konráda
K&K design, s.r.o.
Komárek Jiří
Bazan Gerhard
MVDr. Jindřich Koska
Tescoma pí. Krupicová
Zahradnictví Vlastimil Mučka
Kadeřnictví Petra Dombková
Kosmetika Martina
Schlossarková
Cukrářství Madel
Martin Sovík
HUMANIC
Myslivecké sdružení Dolní
Benešov a Zábřeh**

**ANICO floor s.r.o.
Restaurace a kavárna PARK
Bolatice
Pekařství Obrusník
MVDr. Jindřich Koska
Kadeřnictví Šárka Ševčíková
Cukrářství Pudová**

**Květinová a dárková síň
Sluníčko
Stavebniny Janík
Šárka Panáčová
Jarmila Gregorová
AUTOTOP SNĚHOTA s.r.o.
Optika Skryová
T&T stavební s.r.o.
Rostislav Pečínka – TV
Hlučínsko
Knihařství Dandy
Ester Kerlinová
Robert Exner
Jiří Müller**

**Děkujeme všem
sponzorům, jak výše
uvedeným, tak dárcům,
kteří si nepřáli být
zveřejněni.**

PODĚKOVÁNÍ

Ve čtvrtek 3.11.2016 byly kolem našeho kostela sv. Martina v Dolním Benešově vysázeny odbornou firmou nové stromy – akáty. Tyto dřeviny byly zajištěny díky finanční podpoře rodin, jednotlivců nebo organizací z našeho města. Rád bych touto cestou poděkoval dárcům za jejich pomoc a věřím, že ke krásnému prostředí kolem našeho chrámu tato zeleň a její údržba bude více a více prospívat.

PKF

NEDĚLNÍ PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ

Slavné vítězství

„Když jsem byla u svých rodičů na prázdninách, chodila jsem vypomáhat do jednoho domova důchodců, kde žil starý pán, kněz. Byla jsem devatenáctiletá zmatená studentka, která měla svých problémů dost a dost, a když jsem si mohla promluvit s moudrým člověkem, ze kterého vycházela tichá moudrost a dobrota, bylo to pro mě úžasné. Často jsme spolu hovořili a jednou jsem se ho zeptala, co si myslí, že je skutečný životní úspěch. Byla jsem si jistá, že mi řekne něco jiného než obvyklé farářské věty, chápal, že nejsem věřící, a protože byl moudrý, nesnažil se na mě působit argumenty, které by šly mimo.

Seděli jsme na terase domova důchodců, od domu se rozlétalý do dálky k horám nekonečné obzory, taková chvíle, kdy cítíte, že se dozvíte něco důležitého.

‘Úspěch?’

Zadíval se až ke konci obzorů, a jak se mi zdálo, lehce se začal usmívat. Přemýšlela jsem, co asi před sebou vidí. Věděla jsem, jaký měl život, co všechno zažil, kolikrát byl vězněný, od dětství na Vysočině, přes studia v Římě, daleké cesty – až do této chvíle musel poznat tolik lidí, jako starý zpovědník se procházel v tolika srdcích...

‘Úspěch,’ na chvíli se odmlčel, ‘úspěch, to je,’ pohlédl na mě laskavě, ‘moci se ohlédnout a nevidět za sebou slzy.’

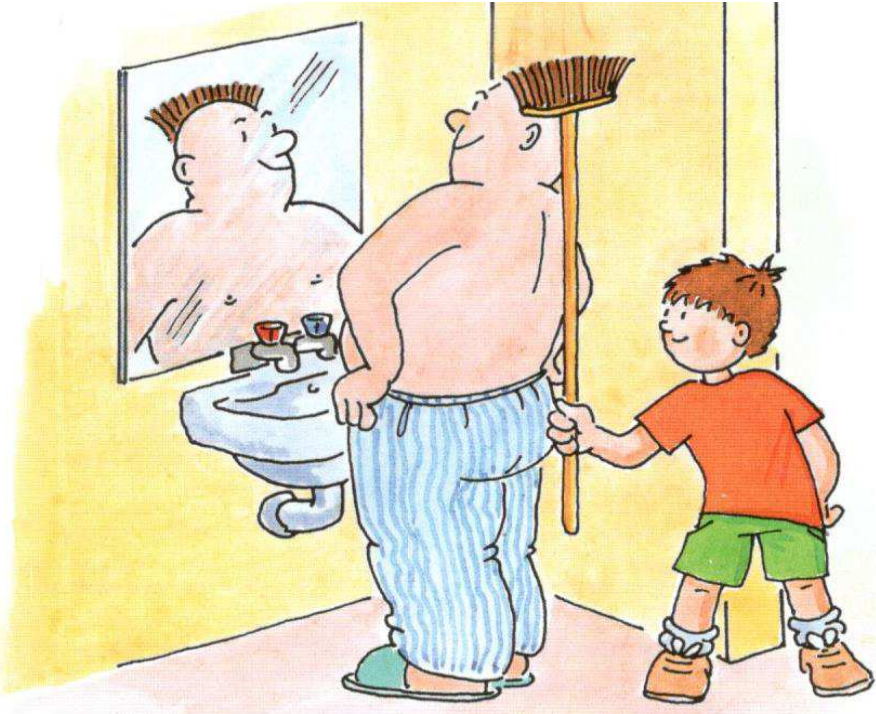
Čím jsem starší, tím na jeho moudrost vzpomínám častěji, ano tohle je úspěch, vědět, že jsme za sebou nezanechali zoufalství, úzkost, smutek.

Myslíme si, co všechno není úspěch...

Usilujeme o to i ono, jenomže nakonec zjišťujeme, kolik jsme za sebou zanechali trápení, kolik zbytečného trápení.

Úspěch, skutečný úspěch je něco jiného...“

PRO ZASMÁNÍ

Dva motorkáři leží vedle sebe v nemocnici. Jeden z nich zvedne hlavu a podívá se na souseda: „Neviděl jsem vás už někde?“
„Ne,...kdybyste mě viděl, tak tu neležíme.“

„Tak na co jste si dnes, děti, hrály?“ ptá se babička vnoučat.
„Na černochoy a bělochoy...“
„černoši se museli začernit?“
„Ne, stačilo, aby se běloši umyli.“

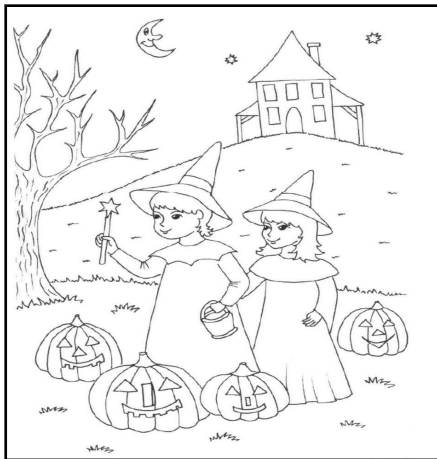
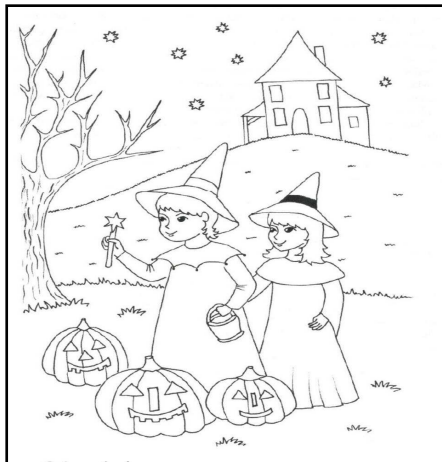

Dopravní hlídka zastaví hasičské vozidlo:
„Jeli jste moc rychle.“
„Samozřejmě, vždyť spěcháme k požáru.“
„No právě, už jste ho přejeli.“

Nedělníček dětem

Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY

Lidová pranostika: Na svatou Kateřinu schováme se ... (dokončení v tajence)

1	S		
2	S		
3	S		
4	S		
5	S		
6	S		
7	S		
8	S		
9	S		

1. spojit lepidlem; 2. autor Ferdy Mravence;
3. obsahující cukr; 4. Nevidomý; 5. den v
týdnu; 6. šetřit; 7. město, kde se vyrábí
zápalky; 8. část rostliny; 9. část kytary;

**Své odpovědi vhodte do krabičky
„SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete
emailem nas.nedelnicek@seznam.cz
do neděle 26. Listopadu.**

Tajenka z minulé doplňovačky zní:
ZMĚNA ČASU

Soutěže se zúčastnilo 16 dětí. Z Dolního Benešova 11, ze Zábřehu 4 děti,
a 1 přespolečně. V krabičce bylo 6 odpovědí a 10 odpovědí přišlo na email.
Jedna z odpovědí byla chybná, proto nebyla zařazena do slosování.

1. cena – misijní Andělský kalendář 2018 – **Kristýna Maršálková**- 4. třída
– Dolní Benešov; **2. cena** – misijní pexeso – **Filip Urban** - 4 roky – Dolní
Benešov ; **3. cena** – misijní klíčenka na krk – **Erika Fischerová** - 11 let –
Dolní Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.11.	17.30	Za Annu Bilíkovou, manžela, dva syny, snachu, zetě, vnuka...	
Út	7.11.	6.30	Za + manžela, rodiče z obou stran (Lasáci), švagrovou a živé r...	
St	8.11.	17.30	Na daný úmysl	
Čt	9.11.	17.30	Za živou rodinu, + rodiče a bratra	
Pá	10.11.	Záb 17.00	Za padlé a nezcizité vojáky + Pietní akt u památníku	
So	11.11.	7.00	Za + rodiče Bittovy a Hilbertovy, sourozence a živou rodinu	
Ne	12.11.	7.00	Za Hedviku Chřibkovou, sestru, bratra a duše v očistci	Krmáš
Ne	12.11.	Záb 8.30		
Ne	12.11.	10.00	Za živé a + farníky	Krmáš
Po	13.11.	17.30	Za + Hermana Manderlu (výroční) a za + syna	
Út	14.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	15.11.	17.30	Za Ignáce Prchalů a dceru Janu Benkovou	
Čt	16.11.	17.30	Za manžele Hartošovy, syna a živou rodinu	
Pá	17.11.	Záb 17.30	Za Janu Sobkovou, manžela, syna a dvoje rodiče	
So	18.11.	7.00	Za Lenku Švarcovou, Emericha Kozla, sestru a + rodiče	
Ne	19.11.	7.00	Za Jana Kalužu, manželku a děti	
Ne	19.11.	Záb 8.30	Za + Antonína Balarína, dvoje rodiče, švagra a živou rodinu	
Ne	19.11.	10.00	Za Antonii a Arnošta Pchálkovy a za rodiče z obou stran	
Po	20.11.	17.30	Za Lýdii Rakúsovou a rodiče z obou stran	
Út	21.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.11.	17.30	Za Alfréda Postulku a rodiče z obou stran	
Čt	23.11.	17.30	Za Arnošta Peřicha, zetě, o ochranu P.Marie pro celou ž. rodinu	
Pá	24.11.	Záb 17.30	Za Helenu Vrchoveckou, manžela, rodinu Vavrečkovou a děti	
So	25.11.	7.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví a b.požehn...	
So	25.11.	ČK 16.00	Za + Josefa Reschneho, rodiče z obou stran, sestru a sourozence	
Ne	26.11.	7.00	Za + Rudolfa Kurku – měsíční	
Ne	26.11.	Záb 8.30	Za Františka Dedka, manželku, syna, dvoje rodiče a přízeň	Krmáš
Ne	26.11.	10.00	Za členy Živého růžence	
Po	27.11.	17.30	Za +Jindřicha Struže a prosba o boží požehnání pro živou rodinu	
Út	28.11.	6.30		
St	29.11.	17.30	Za + rodiče Pavla a Adélu Hnilkovy a dva zetě	
Čt	30.11.	17.30	Za Jiřího Lelka a děti	
Pá	1.12.	6.30		
Pá	1.12.	Záb 17.30	Za Annu Balarinovou, manžela a syna	
So	2.12.	7.00		
Ne	3.12.	7.00	Za živé a + farníky	1.adv.n.
Ne	3.12.	Záb 8.30	Za Karla Seidlera, zetě a snachu	1.adv.n.
Ne	3.12.	10.00	Na poděkování za 50 let života s prosbou o dar zdraví a boží p...	1.adv.n.

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

**Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana
– neděle 12. 11. 2017**

Sbírka DEN BIBLE– odesílá se celá pro potřebu České bibl. Společnosti a Českého katolického bibl. Díla – neděle 19. 11. 2017

Hubertská mše v neděli 8. 10. 2017

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

RŮŽENCOVÝ KONCERT VOKÁLNÍHO SBORU LIO
v Dolním Benešově 15. října 2017

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917